

sker om moderniseringer og reformer. Men vi har altså samtidig kæmpet for at komme af med rabatterne, og her har vi selvfølgelig ikke haft samme synspunkt som det britiske formandskab.

Jeg er bare nødt til at fastslå, at når man er medlem af en klub eller en forening, som EU jo er, er man både med til at beslutte den fælles politik og lægge den fælles økonomiske ramme, men bagefter må man også betale sin fair andel af regningen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1793

3) Til statsministeren af:

Pia Gjellerup (S):

»Kan statsministeren redegøre for, hvorfor det ikke har været muligt i løbet af mere end en måned og efter skriftlige spørgsmål til finansministeren både i Finansudvalget (L 2, § 16 – spm. 13) og i Kommunaludvalget (alm. del – spm. 22) og senest ved skriftlige § 20-spørgsmål (S 1575, S 1590 og S 1591) at svare på meget simple spørgsmål om konsekvenserne for amter og kommuner og dermed ganske almindelige borgere af de af Folketinget nu vedtagne beslutninger, og finder statsministeren, at det er en tilfredsstillende behandling af Folketinget og offentligheden?«

Skriftlig begrundelse

De af Folketinget med et snævert flertal vedtagne tekstanmærkninger om bemyndigelse til at skære i amternes og kommunernes af Folketinget vedtagne statstilskud indeholder to fordelingsmodeller for et på et tidspunkt fastlagt strafbeløb.

Den ene model omhandler en fordeling efter statsgaranteret skattegrundlag. Det må være meget enkelt at svare, at en kommune med halvdelen af hele skattegrundlaget kommer til at betale halvdelen af straffen, selv om væksten måske ligger i de andre kommuner.

Den anden model omhandler en fordeling efter vækstprocenter. Her må det tilsvarende være meget enkelt at svare, at en kommune, der har en vækstprocent på 0,5, kommer til at betale en andel af strafbeløbet, der er halvdelen af en kommune med en vækstprocent på 1,0 og en fjerdedel af en kommune med vækstprocent på

2,0, selv om kommunen med den lave vækstprocent ikke er selvstændig årsag til det opståede strafbeløb.

Der er ikke spurgt til kombinationsadgangen, men denne ville heller ikke kunne eliminere straffen af en kommune, der ligger inden for den samlede realvækst, der er tilladt for kommunerne under ét. For selv når man multiplicerer små tal med små tal, bliver der noget tilbage. Det er kun kommuner med nul- eller minusvækst, der vil kunne slippe for at betale et strafbeløb til statskassen. For der findes som bekendt ikke kommuner uden et skattegrundlag.

Pia Gjellerup (S):

Der er givet en skriftlig begrundelse for et spørgsmål, som i al sin enkelthed handler om, at det har været ganske umuligt at få tjenlige svar fra finansministeren angående den meget omfattende bemyndigelse, finansministeren har bedt om for i fællesskab med indenrigsministeren at kunne inddrage større beløb fra kommunerne og amterne.

Vi har spurgt i så vel Finansudvalget som Kommunaludvalget, og vi har stillet skriftlige § 20-spørgsmål til finansministeren, men det har nu i over en måned ikke været muligt at få en beskrivelse af, hvordan de to hovedmodeller, der er præsenteret i det, Folketinget på regeringens opfordring har besluttet, vil virke. Det er ganske utilfredsstillende, og det håber jeg statsministeren vil erklære sig enig med mig i.

Kl. 13.20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har funderet meget over, hvad baggrunden for det spørgsmål, som fru Pia Gjellerup har stillet, egentlig er, for det, jeg kan konstatere, er i hvert fald, at samtlige de spørgsmål, som fru Pia Gjellerup omtaler i sit spørgsmål, er blevet besvaret.

Pia Gjellerup (S):

Det er så den femte ikkebesvarelse, vi har fået i denne sag.

Situationen er den, at regeringen har fået en bemyndigelse til efter to mulige modeller at hente op til 3 mia. kr. af kommunernes og amternes penge, og så spørger vi – ja, det sidste spørgsmål har jeg selv stillet, men ellers er det udvalgene, som spørger, om der kan gives en beskrivelse af, hvordan de to modeller virker.

Svaret har været: Vi tror slet ikke, vi skal bruge dem, og altså rager det ikke Folketinget,